

Εκδόται δε της 15 σελίδος, Τετάρτην και Σάββατον.
 — Τμήτ' ἐκτάς 18.
 — ἑξατάς 24.
 — ὀκτατάς 32.
 — Τμήτ' ὑπερτάς δ' ἑκατόν σελίδων 48. λαν.
 — Αἱ συντάξεις γίνονται ἐκ τῶν προσώπων τῆς Ἀθῆναις καὶ ἐκ
 τῶν διόρων καὶ ταχυδρομῶν τῆς Ἑλλάδος.

ΑΘΗΝΑ

Διὰ δὲ τῶν ἐκτὸς τοῦ Κράτους συνδρομητῶν, καὶ μὴ ἐκ-
 ρόντων ταχυδρομικῶν Εἰσὶν,
 Τμήτ' ἐκτάς 18. λαν.
 — ἑξατάς 24.
 — ὀκτατάς 32.

ΠΟΛΙΤΙΚΗ ΚΑΙ ΦΙΛΟΣΟΦΙΚΗ.

ΕΣΩΤΕΡΙΚΑ

Μία, ἀν καὶ ἐκ τῶν παρίεργων πράξεις, τῆς Συνόδου, ἥτις
 ἔκαμα μέγαν κρότον ἐντὸς καὶ ἐκτὸς τοῦ Κράτους,
 εἶναι τὸ δεύτερον ψήφισμα, τὸ ἀποβάλλον προσωρινῶς
 ἀπὸ τὰς Ἀρχὰς τοὺς μετὰ τὸ 1827 ἔτος ἐλθόντας ἐνταῦθα
 Ἕλληνας. Τοῦτο ψήφισμα τοῦτο, ὅσον καὶ ἂν ᾖ ἡσυχ-
 μαντον, δὲν ἐρέθισεν ὁμως ὀλίγον ὅλους τοὺς μὴ αὐτό-
 χθονας, ἐνεκα τοῦ ἀκρατήτου τρόπου, μὲ τὸν ὅποιον ἐπα-
 ρουσιάσθησαν διὰ τὰ τὸ ὑποστηρίζουν εἰς τὴν σκηνὴν τῆς
 Συνόδου οἱ κατ' ἐξέχουσιν ἐνδοξοῦμενοι μὲ τὴν πανοπλίαν τῆς
 αὐτοχθονίας πληρεξούτιοι. Οὗτοι συνενοσθέντες ἀνσμεταξύ
 τῶν ἐκίνησαν πάντα λίθον διὰ νὰ ἀποβάλουν ἀπὸ τὰς Ἀρχὰς
 τοὺς μὴ ἀνθρώπους τοῦ ἀγῶνος, καὶ τοιοῦτοτρόπως νὰ
 δυνήθουν νὰ καταλάβουν τὰς θέσεις, αἵτινες ἤθελον κενωθῇ.
 Ἰδοὺ ἡ κύρια αἰτία, ἥτις ὑπεργόρευσεν τὸ ψήφισμα τοῦτο.
 Κανεὶς ὁμως δὲν ἤμπορεῖ νὰ ἀντεῖπῃ ὅτι ἐπρεπε νὰ τεθῇ
 φραγμός τις εἰς τὰς Ἀρχὰς τῆς Πολιτείας μας. Ἰὺμεν
 περὶ τοῦ φραγμοῦ τούτου πολλάκις ὠμιλήσαμεν πρὸ
 τῆς 3. Σεπτεμβρίου, καὶ πολλάκις ἐπεκαλέσθημεν καὶ
 τὴν προσοχὴν τῆς Κυβερνήσεως εἰς τὸ ὑποκείμενον
 αὐτό, καὶ τόσον μᾶλλον, ὅσον μετὰ τῶν πολλῶν
 ἦλθον καὶ ἄνθρωποι, οἵτινες μὲ τὰ ξένα διαδατήρια εἰς τὰς
 χεῖρας κατέλαμβαναν τὰς διωρισμένας διὰ τὸν πολίτην
 Ἕλληνα Ἀρχὰς, καὶ ἄλλοι, οἵτινες μετεχειρίζοντο ὡς ἀ-
 πλην κερδοσκοπίαν τὰς Ἀρχὰς ταύτας τῆς Ἑλλάδος, καὶ
 ἄλλοι, πάλιν οἵτινες ἦλθον καὶ συνεδέθησαν σφιγκτικῶς μὲ
 τοὺς καταπιστάς τοῦ ἐλληνικοῦ λαοῦ, γενόμενοι πα-
 θητικὰ ὄργανα τούτων· καὶ οὗτοι δὲν ἦλθον μόνον ἐπὶ
 τῆς Βυζαντινότητος, ἀλλὰ μέγα μέρος ἦλθον καὶ ἐπὶ
 τῆς Καποδιστριαρχίας. Ἀλλ' ὁμως μετὰ τῶν ἡλ-
 θαν καὶ ἄνθρωποι, οἱ ὅποιοι μᾶς ἐχρησίμευσαν τὰ μέγιστα εἰς
 τὴν πρόδοον τῆς ὑπηρεσίας, καὶ οἱ ὅποιοι ἂν περθεῖν
 σήμερον, ἡ ὑπηρεσία θέλει ὑπαρῇ οὐκ ὀλίγον.

Οἱ κύριοι σφόδρα αὐτόχθονες· ἔπρεπε, βεβαίως, νὰ

ἀποβλέψουν εἰς μύητους, ἐκείνους, οἵτινες ἤλθον μετὰ τὸν ἀπλοὺν τῆς πραγματεύσεως τῶν��πουργημάτων τῆς Ἑλλάδος σκοπὸν. ἔπρεπε νὰ θεωρήσων ὅτι τοιοῦτοι ὑπάρχον πολλοὶ καὶ μετὰ τῶν αὐτοχθόνων· ὅχι δὲ νὰ ἀποβλέψουν καὶ εἰς τοὺς καλοὺς καὶ χρησίμους· ἐχρεώσθουν νὰ σεβασθοῦν τοὺς θεσμοὺς καὶ τοὺς νόμους, ὑπὸ τὸ κράτος τῶν ὁποίων ἤλθεν οἱ τοῖς εἰς τὴν Ἑλλάδα· ἐχρεώσθουν τέλος πάντων νὰ φανοῦν δίκαιοι, ἀλλὰ συγχρόνως καὶ αὐστηροὶ πρὸς τοὺς τυχοδιώκτας, καὶ τοὺς καταχραστὰς ἐντοπίους· καὶ ὅχι ποτὲ νὰ μετρήσων μετὰ τοῦτο μέτρον τοὺς καλοὺς καὶ τοὺς κακοὺς, πρῶτον διὰ τὸ ὅποιον ἐγέναν καὶ αἱ τόσαι συζητήσεις. Οταν λοιπὸν οἱ ὑπερασπισθέντες μετὰ τὴν προσπάθειαν τὴν αὐτοχθονίαν ἤθελον περιορισθῇ εἰς τὸ δίκαιον, καὶ αἱ εὐχαί των ἤθελον ἐκπληρωθῇ εὐτυχέστερον, καὶ τὸ σκάνδαλον ἤθελον ἐκλείψει ὁλως ὁλοῦ.

Ἀλλ' ὁμως χρεωστούμεν νὰ δικαιώσωμεν κατὰ τοῦτο καὶ αὐτοὺς τοὺς σφόδρα αὐτόχθονας, ὅτι δὲν ἐνήργησαν μετὰ σκοπὸν ἐναντίον τῶν ἑξῶ ὁμογενῶν των· ὅλον τὸ πᾶθος των ἐπεριόριζετο εἰς τινὰ πρόσωπα εὐρισκόμενα εἰς τὴν Ἑλλάδα, καὶ ἀποδείξει τῶν λόγων μας εἶναι αὐτὸ τὸ περὶ οὗ ὁ λόγος ψήφισμα, τοῦ ὁποίου ἡ μακρυτέρα ζωὴ δὲν φθίνει πλέον τῶν δύω, τριῶν καὶ τεσσάρων ἐτῶν μετὰ τὴν ἐπίσημον δημοσίευσιν τοῦ Συντάγματος· ἀποδείξεις τέλος πάντων τὸ ἐ. ἐδάφιον τοῦ 27 άρθρου περὶ ἐκλογῆς τῶν ἀντιπροσώπων νόμου, κατὰ τὸ ὅποιον ὁ ὁμογενὴς Ἕλληὴν ἀπολαύει τὸ δικαίωμα καὶ αὐτῆς τῆς ἀντιπροσωπίας. ὕταν διατρίψῃ ἑξῆς ἔτη εἰς τὴν Ἑλλάδα, καὶ ἐκ τῶν ὁποίων τὰ τρία μόνον εἰς τὴν ἐπαρχίαν ἀπὸ τὴν ὁποίαν ἤθελον ἐκλεχθῇ ἀντιπρόσωπος.

Ἐξ ὅλων τούτων λοιπὸν ἀποδεικνύεται σαφέστατα ὅτι καὶ αὐτοὶ οἱ σφόδρα αὐτόχθονες πληρεξούσιοι σκοπὸν κατέναντα δὲν εἶχον νὰ ἀποκλείσουν τοὺς ὁμογενεῖς των ἀπὸ τὰς Ἀρχάς τῆς πολιτείας, ἀλλ' οὔτε νὰ τοὺς δυσαριστήσουν, ὁ σκοπὸς των ἀπέβλεπε νὰ ἐκδικηθῶσι κατὰ τινων ἀτόμων ἐντὸς τῆς Ἑλλάδος εὐρισκομένων, ὡς τὸ ἀπέδειξαν πολλάκις καὶ εἰς αὐτὰς τὰς συζητήσεις των· σκοπὸς ὕχι βέβαια, γενναῖος, ἀλλὰ τὸν ὅποιον ἠγνόουν καὶ οἱ ἐκτὸς τοῦ Κράτους Ἕλληνες καὶ διὰ τοῦτο ἐδυσαρκετήθησαν πολὺ, ὡς ἐμάθαμεν ἀπὸ τὴν διαγωγὴν ταύτην τῶν πληρεξουσίων εἰς τὴν Σύνοδον. Δὲν ἀμφιβάλλομεν ὁμως ὅτι ἀφοῦ πληροφωρηθῶσιν

ὅτι δὴ αὕτη ἡ σκηνὴ ἦτο μᾶλλον παίδευσίς ἢ σπου-
δαία, ὅτι κανένα σκοπὸν τοῦ να ἀποκρούσῃ ἢ ἀποκλείσῃ
τοὺς ἐξω ἀδελφούς των δὲν εἶχεν, ἀλλ' ἐξεναντίας πάντοτε
ἔμεινε καὶ μένει βεβαίως ἐγκαταρταγμένη εἰς τὰς ψυχὰς ὁ-
λων τῶν ἐν τῇ Ἑλλάδι Ἑλλήνων ἢ πρὸς τοὺς αὐτοὺς ἀδελ-
φούς, ὁμοθρήσκους καὶ ὁμογλώσσους των ἐγκάρδιος ἀγάπη
θέλουν ἰσως γελάσῃ διὰ τὴν μικρολογίαν των, ἀλλὰ δὲν
θέλουν παραπλανηθῇ καὶ διὰ τὴν πρὸς αὐτοὺς διαγωγὴν
των, ἥτις ὡς πρὸς τὸ ἀδελφικὸν αἰσθημα ἔμεινε καὶ μένει
πάντοτε ἀνεπίληπτος.

Ἐπειδὴ ἀλλοτρίοι πληρεξούσιοι κατώρθωσαν γὰρ ἐπιβί-
σουν ἐν Σύνταγμα ὅρατα ἐκείνουδαίον, Σύνταγμα λέγομεν,
τὸ ὁποῖον συμπεριλαμβάνει εἰς ἑαυτὸ ὅλα τα στοιχεία τῆς
φρονίμου ἐλευθερίας καὶ μονιμότητος τοῦ κράτους καὶ τὸ
ὁποῖον ὑπόσχεται τὴν ἐθνικὴν πρόοδον καὶ εὐδαιμονίαν, δὲν
ἀμφιδέλλομεν ὅτι καὶ οἱ ἐξω ἀδελφοί μας δὲν θέλουν ἐπι-
χθὴ τόσον αὐστηροὶ διὰ τινὰ μικρὰ σφάλματα των μη-
δὲ ὅλως ἀφορῶντα αὐτοῦς τόσον μᾶλλον, ὅσον ἡ διάρκειά
τούτων εἶναι προσωρινή.

ΒΑΣΙΛΕΙΟΝ ΤΗΣ ΒΑΣΙΛΕΙΑΣ.

Τὸ Ὑπουργικὸν Συμβούλιον πρὸς τοὺς Ἑλληνας.

Ἐπληρώθησαν τέλος πάντων αἱ ἐντολαί σας. Τὸ Σύνταγμα ἐπε-
ρριώθη, καὶ ἀπὸ σήμερον ὁ Ἑλληνικὸς λαὸς ἔχει ἐν πλήρει ἰσχύϊ
τοὺς ἐπιθυμητοὺς αὐτοῦ θεσμούς.

Οἱ πληρεξούσιοί σας γὰρ ἐκάρησαν τὰς ἐργασίας των περαιω-
μέναις, καὶ ἐπιτροπὴ ἐξ αὐτῶν ἀνήγγειλε τοῦτο εἰς τὴν Α. Μ.

Σήμερον δὲ ἡ Α. Μ. ὁ Βασιλεὺς ἀφ' οὗ εἰς τὸν Ναὸν τοῦ Ὑψι-
στοῦ ἤκουσε τὴν ἱερὰν μυσταγωγίαν, μεταδὲς εἰς τὸ κατάστημα
τῆς Ἱεροσυνελεύσεως, ἐν ἐπισήμῳ παρατάξει, ἐπὶ παρουσίᾳ τῆς
Ἱερᾶς Συνόδου, τῶν Πληρεξουσίων σας, τοῦ Ὑπουργικοῦ Συμβου-
λίου, τοῦ Διπλωματικοῦ Σώματος, καὶ ὅλων τῶν ἐν τῇ Πρωτευ-
ούσῃ ἀνωτέρων πολιτικῶν καὶ στρατιωτικῶν ὑπαλλήλων, καὶ τοῦ
περιστηχότου λαοῦ ἐξεφώνησε τοὺς ἐξῆς λόγους:

« Χάριων διὰ τὴν ἀποπεράτωσιν τοῦ μεγάλου ἔργου τῆς
συντάξεως τοῦ Πολιτεύματος τῆς Ἑλλάδος, ἐμφανίζομαι ἐν τῷ
μέσῳ Ὑμῶν διὰ νὰ ἐπισφραγίσω αὐτὸ διὰ τοῦ ὠρισμένου ὁρχου, »
καὶ ὠρκίσθη ἐπὶ τοῦ ἱεροῦ Εὐαγγελίου τὸν ἐν τῷ Σύνταγματι ὁρ-
κον, προθέσας:

« Εὐχόμαι ὥστε τὸ Σύνταγμα, ὁ ἱερὸς οὗτος καὶ ἄρρηκτος δε-
σμός μεταξὺ Βασιλείας καὶ ἔθνους νὰ στεριώσῃ καὶ προα-

γάργ την ευδαιμονίαν της Ελλάδος·

α Περαιτωθέντος ήδη του έργου, δια τὸ ὅποιον συνεκάλεσα τὴν Ἐθνικὴν Συνέλευσιν, κηρύττω τὴν λήξιν αὐτῆς. »

Ζωηρόταται ἀντισημίζει καὶ ἐνθουσιασμός ἀνέκφραστος ἐσυνώδυσαν τὴν ἐν τῇ Βουλευτηρίῳ ἐμφάνισιν τῶν Α. Α. Μ. Μ. καὶ τὴν ἐπίσημον τῆς ὀρκωμοσίας πράξιν.

Ταῦτα πάντα τὸ Ἰκουργικὸν Συμβούλιον μετὰ τὴν μεγαλητέραν εὐχρηστίαν σπεύδει νὰ ἀναγγεῖλῃ πρὸς τὸ Πανελλήνιον διὰ νὰ συμμερισθῇ τῆς χαρᾶς τοῦ ἐν τῇ πρωτεύουσῃ λαοῦ, καὶ δοξάσῃ τὸν Ἰψίστον διὰ τὴν αἵσιον ἐκπλήρωσιν τῶν θυμοῦντων ἐν/ων του. . Ἐν Ἀθήναις, τὴν 18 Μαρτίου 1844.

Ο Πρόεδρος Κ. ΚΑΠΑΡΙΗΣ, ἌΝΔΡ. ΔΟΝΤΟΣ,
ΔΡ. ΜΑΝΣΟΛΑΣ, Αἰ. ΜΕΛΑΣ.

τιμένος δημόσια βίρη. οὔτε καὶ κατεδέχθημεν νὰ τοὺς πλησιάζωμεν, καὶ ἴσως διὰ τὴν διτγωνγὴν μας τούτην μᾶς ἐπτότιζαν ἐνίοτε καὶ χολήν. Ἀλλ' ὁμως δὲν ἠθέλωμεν εἰσθαί πιστοὶ πολῖται, ἂν πρὸς χάριν τῶν ἰδίων μας συμπεριόντων ἠθέλωμεν θυσιάσει τὰ δημόσια.

Ἀνεξαρτήτως λοιπὸν ἀπὸ τὰς προσωπικὰς μας συμπαθείας ἢ ἀντιπαθείας χρεωστούμεν νὰ ἐμβολογήσωμεν, ὅτι, ὅταν παραβάλωμεν τοὺς σημερινούς μας ὑπουργούς μετ' ἄλλους, εἰς αὐτούς καὶ μεγαλητέρων ἐκκενότητι, φιλοπατρίαν καὶ εὐεικρίνειαν πρὸς τὴν πατρίδα εὐρίσκωμεν, καὶ περισσοτέρην δόσιν τιμιότητος καὶ πολιτικῆς ἀρετῆς ἐν γένει· ὅθεν καὶ ἂν δὲν τοὺς θεωρήσωμεν Ἀριστεῖδας, δὲν ἠμποροῦμεν ὁμως νὰ μὴ τοὺς θεωρήσωμεν συγκριτικῶς καὶ καλητέρους ἀπὸ ὅλους τοὺς διατρέχοντες τὸ πολιτικὸν μας στάδιον σήμερον.

Καταλληλοτέρους ἄρα παρὰ τούτους δὲν ἠδυνάμεθα νὰ ζητήσωμεν σήμερον διὰ νὰ ἐφαρμώσουν κατὰ πρῶτον τὸ Σύνταγμα μας· καὶ οἱ ἐναντίοι τῆς γνώμης μας ἠμποροῦν νὰ μᾶς ὀνομάσουν καὶ πασιγάρεις (passimistes) ἂν ἐλάβωμεν ὡς σωτήριον διὰ τὸ ἔθνος καὶ αὐτὴν τὴν ἀπάρνησιν τοῦ Κ. Κωλέττου τοῦ νὰ λάβῃ μέρος εἰς τὸ ὑπουργεῖον τοῦτο· καὶ πρῶτον, διότι τὸν ἔχομεν ἀπόθαιον (réservé) διὰ νὰ ἀντικαταστήτῃ ἐν κενῷ τὸν Νικυροκορδάτον, καὶ δεύτερον, διότι ἂν ἐλάμβαναν καὶ οἱ δύο μέρος εἰς τὸ ὑπουργεῖον ἠθελε λείψει ἀπὸ αὐτὸ ἡ ἀπαιτουμένη, περισσότερόν μάλιστα παρ' ἄλλοτε σήμερον, ὁμοφωνία, αἶψα τῆς ὁπείας εἰς πολλὰ ἠθελον προσκρούσει.

ὑπὸ τὰς ἐπὶφύεις λόγους ταύτας θεωροῦντες τὸ ὑπουργεῖον τῆς 30 Μαρτίου, δὲν ἠδυνάμεθα, ἂν ἐπιθυμούσαμεν νὰ μὴν προτιβῇ μῶμος εἰς τὸν χαρακτῆρά μας καὶ νὰ μᾶς ὀνομάσουν ἰσοτιλεῖς δημοκόπους καὶ ἀγύρτας, νὰ μὴν κηρυχθῶμεν ὑπὲρ αὐτοῦ καὶ τόσον μάλλον, ὅσον ἡ φρόνησις μᾶς ὑπαγορεύει καὶ μικρὰς τινὰς θυτίδας νὰ ὑποφέρωμεν διὰ νὰ φθάσωμεν εἰς τὸν ἀνώτερον καὶ σωτήριον τῆς εἰς τὴν κοινωνίαν μας ἐξαρμογῆς τοῦ συντάγματος σκοπόν, ἐπιφυλαττομένοι ὁμως νὰ τοὺς ἀντιπαρτατάξωμεν τὰ βέλη μας, ἅμα ἠθέλωμεν τοὺς ἰδίᾳ παρεκτρέπομένους ἀπὸ τὴν ὁδὸν τὴν ὁποίαν τοὺς ἐχάραξαν οἱ συνταγματικοί μας θεσμοί.

Ἀν σιδόμενοι τὰς ἰθνηκὰς ἀπαράσεις χρεωστούμεν νὰ ἐπιχρῶμεν τὸν παλαιὸν ἄνθρωπον μετὰ τὴν κατάρτισιν τοῦ συντάγματος μας, ἂν χρεωστούμεν νὰ

σειρασθῶμεν τὰς τοῦ ἔθνους συνταγματικάς ἀρχάς, καὶ ἂν ὁ ἀληθὴς σκοπὸς μας ᾖ ἡτὸ καὶ εἶναι νὰ βεβαιώσωμεν εὐλαρινῶς εἰς αὐτάς, ὅτιν πρέπει, βεβαίως, ἐκ πρώτης ἀρετηροῦς ν' ὀρχίσωμεν τὸν πόλεμον κατὰ τοῦ σιμερινοῦ ὑπουργείου, καὶ ὅχι μόνον εἶναι, ὡς εἶπαμεν, εἶναι ἄνδρες ἐκ τῶν πολλῶν διακεκριμένων ἑλλήνων, ἀλλὰ καὶ ὅτι ἀνεδέχθησαν μέγα βίρος, διὰ τὸ ὁποῖον χρεωστούμεν νὰ τοὺς ὑποστηρίξωμεν καὶ νὰ ὑποφέρωμεν καὶ ἡμεῖς μέρος αὐτοῦ, μέχρις ὅτου ἤθελε παγιωθῇ τοῦλάχιστον τὸ ὀρτιπαγὲς τοῦτο σύνταγμα, χωρὶς τῆς παγιώσεως τοῦ ὁποῖου δὲν ἔμποροῦμεν νὰ ἐλπίσωμεν καὶ ἀπόλαυσιν τῶν ἀγαθῶν ἐκείνων, τὰ ὁποῖα μᾶς ὑπόσχεται ἡ κατάστασις του.

Τέλος πάντων, καὶ ἀντιπαθεῖς ἂν εἶχον οἱ ἐναντίοι τοῦ ὑπουργείου κατὰ τοῦ προσωπικοῦ του, καὶ διάθεσιν κατὰ τῆς ἐφαρμογῆς τοῦ συντάγματος αὐτοῦ, ἔπρεπε, ὅφοῦ ἦναι φιλέαδικοι καὶ φιλοπόλεμοι, νὰ ἐτοιμάζωνται μὲν εἰς πόλεμον, ἀλλὰ τότε μόνον νὰ πυρρῶσουν τὰ πυροβόλα των, ὅταν ἤθελε τοὺς εἶναι αἰτίαν, καὶ αἰτίαι, βεβαίως, δὲν θέλουν λείψει νὰ εὐχαριστήσουν τὴν πολεμικὴν των διάθεσιν.

Ἀλλ' ἀρχίζοντες ἐκ προκαταβολῆς νὰ πολεμοῦν τὰ πρόσωπα τοῦ ὑπουργείου τούτου, τὰ ὁποῖα μετὰ τὴν θυσίαν των ἀνεδέχθησαν τὸ μέγα ἔργον τῆς κατὰ πρῶτον ἐφαρμογῆς τοῦ συντάγματος, ἀποδεικνύουν ἄραγε μετὰ τοῦτο ἄλλο, εἰμὴ ὅτι δὲν εἶναι φίλοι εὐλαρινεῖς τοῦ συντάγματος αὐτοῦ, καὶ ὅτι ὑπὸ τὸ πρόσχημα τούτου ἐπρόσθεν νὰ παρσύρουν εἰς ἄλλους σκοποὺς ὁληθροῦς τὸ ἔθνος;

Καθὼς ἀναμνηστικῶς ἔχει ἴδιον τρόπον τῷ συλλογιζέσθαι, καὶ ἐπειδὴ ὅλοι οἱ ἄνθρωποι δὲν θεωροῦν μετὰ αὐτὸ ὅμμα τὰ πράγματα, ἡμεῖς εἶναι περὶ τὸ ὅτι τὰ βλέπουν καὶ οἱ συναδελφοί μας διαφορετικώτερα παρ' ὅ,τι τὰ βλέπομεν ἡμεῖς. Ἀλλ' ἐρωτῶμεν, ἡμποροῦν νὰ δικαιολογηθοῦν καὶ ἐνώπιον τοῦ κοινοῦ, ὅταν σχίζουν τὰ ἱμάτια των, μόνον καὶ μόνον διότι δὲν ἐδιδρυσθησάν οἱ ἄνθρωποι ἐκεῖνοι τοὺς ὁποῖους οὔτοι ἐπειθόμεν νὰ ἴδωμεν εἰς τὰ πράγματα αὐτὰ, χωρὶς νὰ συλλογιζώμεναι τοῦλάχιστον καὶ ἂν ἦσαν κατάλληλοι διὰ τὸ ἔργον τοῦτο, ἂν εἶχον τὴν ἀπαιτουμένην ἰκανότητα καὶ τιμιότητα, ἢ τέλος πάντων τὴν ὑπόληψιν τοῦ κοινοῦ; Δὲν συμβαίνει τάχα μήπως ὡς ἐκ τῆς διαγωγῆς των ταύ-

της τοῦς θεωρήσει τὸ κοινὸν πρᾶξιόν, συζητήσαντες ἀπὸ ἄλλογα πύθη, καὶ ἐξακολουθοῦντας τὸν αὐτὸν δρόμον τὸν ὁποῖον καὶ πρὸ τῆς καταστάσεως τοῦ συντάγματος ἐβίβιζαν, καὶ ἐτι πλέον θυσιαζόντας ἐνώπιον τῶν ἀτομικῶν των συμφερόντων ἢ παθῶν τὰ πολύτιμα τοῦ ἔθνους συμφέροντα;

Ἀλλ' ὅς περὶ ἐχθόμεν, εἴ, οἱ σημερινοὶ ὑπουργοί, μ' ὅλην τὴν ὑπόληψιν τὴν ὁποίαν ἀπολαύουν ἀπὸ τοῦ ἔθνους καὶ τὴν ὁποίαν τοῦς ἀπεδώκαμεν καὶ ἡμεῖς αὐτοὶ πολλάκις, δὲν εἶναι καλοὶ, δὲν εἶναι οἱ ἀνθρώποι ἐκεῖνοι, οἵτινες θέλουν ἐκπληρώσει τὰς εὐχὰς τοῦ ἔθνους, — Ἀλλ' εἰ καλύτεροὶ τούτων ποῖοι εἶναι; — οἱ Κύριοι Περβόρτσας, Παλαμήδης, Ζωγράφος, Μεταξάς, ἡ δὲ Κύρ Κονέλος Δολιγιάτης καὶ ὁ Ἰβλαπούτας, ὁ σὺντροπος τοῦ Κυρίου Μεταξά εἰς τὴν Πρόνοιαν;

Ἐμποροῦμεν ἴσως νὰ παραπονιθῶμεν, ὅτι δὲν ἔχομεν ἀληθῶς ἀξίους πολιτικούς ἀνδρας, ἀλλ' ὅχι καὶ νὰ εἰπωμεν ὅτι καὶ οἱ ῥηθίντες Κύριοι εἶναι καλοὶ ἢ κατὰλληλοι νὰ βοηθήσωσι ὑπουργοὶ ἐθνείας, ὅπου μαλίστα δὲν εὐτύχησαν εἰς καμμίαν περίστασιν νὰ ἀπολαύσῃ τὴν ὑπόληψιν τοῦ κοινού, καὶ ἀποθ' εὐρίθισαν εἰς περιστάσεις, καθ' αἷς κατὰ δυστυχίαν των ἀντι νὰ κερδίσουν τὴν ὑπόληψιν τῶν συμπολιτῶν των ἐστιγματισθῇσαν πρὸ αὐτῶν. Ἐπειτα ποῖαν ἰκανότητα, ποῖαν πολιτικὴν ἀρετὴν ἔχουν οὗτοι νὰ ἀντιτάξουν εἰς τοῦς σημερινοὺς ὑπουργούς; Ἡμεῖς τοῦλάχιστον νομίζομεν ὅτι τὸ νοσηρὸν κοινόν, τὸ ὁποῖον ἂν καὶ ἐνίοτε παρασύρεται εἰς τὰς κρίσεις τοῦ ἐπανέρχεται ὁμῶς ὁ γλήγορα εἰς τὸν ὑγιή τρόπον τοῦ συλλογίζεσθαι, νομίζομεν, λέγομεν, ὅτι καὶ σήμερον ἀκόμη ὅταν ἀναγινώσκη τινὰς ἐφημερίδας καὶ βλέπει τὸν ἐκτραχηλισμὸν αὐτῶν, καθὼς καὶ τὰς παραποράς των, θέλει γελά καὶ θέλει λέγει, ὅτι καθὼς ὅλα τὰ ἀνθρώπινα πράγματα, ὅσον καὶ ἂν ὑποτιθεῖν καλὰ, δὲν ἔμπορῶν ὁμῶς νὰ ἦναι ἀπηλλαγμένα καὶ κακῶν, οὕτω καὶ ὁ τύπος ἔχει τὰ καλὰ καὶ τὰ κακὰ του.

Προσέτι, ἂν οἱ Πρωτοὶ ὑπὲρ τῶν ὁποίων συζητοῦν τὰ ἰμάτια των σήμερον τινὲς ἐφημεριδογράφοι, χωρὶς ὁμῶς νὰ τολμήσουν γὰ ἀναγέρουν καὶ τὰ ὀνόματά των, διότι ὡς φαίνεται, τοῦς ἔμεινε καὶ κάποιε συστολῇ, ἂν, λέγομεν, οἱ Πρωτοὶ οὗτοι ἐπεθύμουν νὰ κορέσουν τὴν ἀπληρῆστον φιλαργίαν των, ἔπρεπε νὰ ἔχουν καὶ τὸν κοινὸν νοῦν, ὥστε νὰ μὴν ἀφειδοῦν νὰ ἐξακείλουν εἰς

πρόξεις ὁλεθρίας διὰ τὸ ἔθνος, καὶ τοιοῦτοτρόπως νὰ ἀποφύγουν καὶ τὴν ἀποστροφὴν τοῦ κοινού· ἐπρεπε τέλος πάντων νὰ φανοῦν τίμιοι καὶ πιστοὶ πρὸς τὴν πατρίδα, διὰ νὰ ἔχουν πρόσωπον νὰ παρουσιάζωνται σήμερον εἰς τὸ στάδιον τῶν θέσεών της· ἀλλ', ἐρωτῶμεν, ποίας ἀπὸ τῆς παλαιᾶς ἢ νεωτέρας πράξεις των ἡμποροῦμεν νὰ ἀναφέρωμεν διὰ νὰ τοὺς συστήσωμεν εἰς τὸ κοινόν; Δὲν ἦτον ἄράγε συμπεριώτερον εἰς αὐτοὺς νὰ καλυφθῶσιν αὐταὶ εἰς τὸν τάφον τῆς λήθης μετὰ τὴν ἀποφυγὴν των ἀπὸ τὴν δημοσίαν τῶν ὑπουργημάτων πάλιν;

Ἀλλὰ, καὶ ἂν ἐπιθύμουν νὰ ἐκλεχθῶσι Βουλευταὶ, δὲν ἐπρεπε τοῦλάχιστον νὰ προφυλαχθοῦν ἀπὸ τοῦ νὰ προτείνουσι νὰ πληρόνωνται ὡς τοιοῦτοι ἀνὰ πεντακοσίας δραχμὰς κατὰ μῆνα καὶ ἐνότῳ ἡθελον μένει ἀκόμη ἀργοὶ εἰς τὰς οἰκίας των; ποῖος ἀπὸ τοῦς φρονίμους Ἑλληνας ἡμπορεῖ νὰ δώτῃ εἰς τοιοῦτους ἀνθρώπους ψῆφον διὰ νὰ τὸν ἐπιφορτίσουν ἔπειτα μετὰ δυσδιάστακτα βάρη; Εὐχῆς ἄξιον εἶναι νὰ ἀπεκδυθῶμεν πλέον τὸν παλαιόν ἄνθρωπον, νὰ λουσθῶμεν εἰς τὸ λουτρόν της παλιγενεσίας τοῦ Συντάγματός μας, νὰ μὴν ἡμεῖς ἄξιοι ὡς πρὸς τὰ πρόσωπα, διὰ νὰ μὴ θεωροῦν καὶ ἡμεῖς ὁδίκους οἱ συμπολιταὶ μας, πρὸς τοὺς ὁποίους ἡμποροῦμεν νὰ εἴμεθα χρήσιμοι, ὅταν ὁμῶς εἴμεθα καὶ δίκαιοι.

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ ΕΚΤΑΚΤΟΝ.

ΤΟΥ ΑΡΙΘ 467 ΤΟΥ ΑΙΩΝΟΣ.

Ἀθῆναι, 3 Σεπτεμβρίου 1843.

**ΣΥΜΠΟΛΙΤΑΙ! Πιστοὶ πρὸς τὸν
Θεὸν καὶ τὴν Πατρίδα Ἕλληνες!**

Τὸν ὕψιστον Θεὸν ᾧ δαξάσωμεν ὅλοι δλὴ ψυχῇ! τὸ ὑπεράγιον εὐτοῦ δῖομα ᾧ εὐλογήσωμεν πάντες δλὴ καρδία! Ὅτων ἄχρι τοῦδε δικαίων ἐθνικῶν ἐστέρει λυπηρῶς τὴν πατρίδα ἢ στυγερά αὐθαριεῖα καὶ ἡ Βαβαροκρατεία, ταῦτα ἐν ῥοπῇ ὀφθαλμοῦ ἀνεκτέθησαν διὰ τῆς γενεμένης κατὰ τὴν ὥραν 1 1/2 μ.μ. τῆς νυκτὸς τῆς 2 πρὸς τὴν 3 Σεπτεμβρίου, 1843, κινήσεως τοῦ Λαοῦ καὶ τῆς Φρουρᾶς τῆς Πρωτευούσης. Τοῦ μὲν Λαοῦ πανταχόθεν τῆς πόλεως, τῆς δὲ ἐκ τοῦ Πεζικοῦ, τοῦ ἱππικοῦ καὶ τοῦ Ἱεροβεβλικοῦ συνησταμένης Φρουρᾶς, ἀρχηγοῦντο: τοῦ Συνταγματάρχου Κυρίου Δ. Καλλέργη, καὶ τοῦ λοιποῦ Στρατοῦ ἀρχηγοῦντο: τοῦ Συνταγματάρχου Κυρίου Ι. Μακρυγιάννη, ἡ κίησις ἐγένετο ἐκ τοῦ στρατῶνος καὶ τῆς θέσεως τοῦ Ὀλυμπίου Διὸς εἰς τὰ Ἀνάκτορα ἐν τῷ μίσῳ τῶν ζωηροτέρων ζήτοκραυγῶν ὑπὲρ τοῦ Συντάγματος. Μήτις ὁ Μοίρραρχος Κ. Κουτζογιαννόπουλος ἐδειξε μετ' ὀλίγων ἀντίστασιν τινα, ἐμποδίζων τὴν συρροὴν τοῦ Λαοῦ· ἀλλὰ, θανατωθέντος εἰς τὸν τόπον ἐνὸς Χωροφύλακος ὑπὸ τῶν περὶ τὴν Μακρυγιάννην, καὶ ἐπαπειληθεὶς αὐτὸς ὑπὸ τῆς Φρουρᾶς ὑ-

πέκυψεν εἰς τὴν ἀνωτέραν δύναμιν τοῦ Λαοῦ καὶ τοῦ Στρατοῦ, ἐνωθεὶς μετ' αὐτῶν. Ὁ πρὶν Ὑπουργὸς τῶν Στρατιωτικῶν Κ. Α. Βλαχόπουλος καὶ ὁ Συνταγματάρχης Ὑπασπιστῆς τῆς Α. Μ. τοῦ Βασιλέως Κ. Γερδικιώτης Γρύπες ἐξιθόντες ἐκ τῶν Ἀνακτόρων διὰ τὰ προεκλήσεις τὴν διάλυσιν τοῦ Στρατοῦ καὶ τοῦ Λαοῦ, ἐπέμψθησαν εὐθὺς δι' ἰσπέων εἰς τὸν Στρατιῶνα ὑπὸ κράτησιν.

Συγχρόνως ἐτίθησαν ὑπὸ κράτησιν διὰ φρουρᾶς ἐντὸς τῶν οἰκιῶν των οἱ λοιποὶ Ὑπουργοί, καὶ ἡ Α. Μ. ὁ Βασιλεὺς λαβὼν ἐκ τῶν Ἀνακτόρων τὸν λόγον μετὰ τοῦ Συνταγματάρχου Κ. Καλλέργη, καὶ ἀκούσας τὴν περὶ συγκαλέσεως τῆς Ἐθνικῆς Συνελεύσεως καὶ τοῦ Συντάγματος ἀπαίτησιν τοῦ Λαοῦ καὶ τοῦ Στρατοῦ, ἐζήτησεν εὐκαιρίαν μιᾷ ἡμέρᾳ, ἀλλὰ δὲν τῷ ἰδύθῃ ἐζήτησε τοὺς Ὑπουργοὺς του· ἀλλ' ἤκουσιν, ὅτι δὲν ἀναγνωρίζονται πλέον Ὑπουργοὶ οὗτοι.

Ἐν τῷ μέσῳ δὲ τοῦ Λαοῦ καὶ τοῦ Στρατοῦ παρουσιάσθησαν οἱ Κύριοι Α. Λόνδος Συνταγματάρχης καὶ Α. Μιταξῆς, Σύμβουλος τῆς Ἐπικρατείας, ἀνευφημίσθησαν διὰ τοῦ μεγαλητέρου ἐνθουσιασμοῦ, καὶ, τοῦ Συμβουλίου τῆς Ἐπικρατείας συγκαλεσθέντες, ἐξεδόθη πρώτη ἡ ἀκόλουθος Ἐθνικὴ Πράξις, ἥτις ἀνεγνώσθη εἰς ἐπὶ κλον ὅλου τοῦ Λαοῦ καὶ ὅλου τοῦ Στρατοῦ, ἀλλεπαλλήλως ἀνευφημίσθησαν.

Τὸ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΝ ΤΗΣ ἘΠΙΚΡΑΤΕΙΑΣ.

Συνελθὼν εἰς ἑκτακτον συνεδρίαν ἐν τῷ τακτικῷ τῶν συνεδριάσεων κατὰστήματι τὴν 3 ἡμέρας περὶ τὴν 4 ὥραν π. μ. ἐκρίνεν ἑμφρόνως εὐλογον, πρὶν ἢ προβῇ εἰς ἄλλας κατὰ τὴν ἑκτακτὸν ταύτην περίπτωσιν ἀναγκαιούσας ἐργασίας, νὰ ἐκφράσῃ ἐν πρώτοις ἐπ' ὀνόματι τῆς πατρίδος εὐχαριστίας πλήρεις εἰς τὸν λαὸν τῆς Πρωτευούσης, εἰς τὴν ἐν τῇ Πρωτευούσῃ Φρουρὰν καὶ λοιπὸν Στρατὸν διὰ

τὴν ἀξιοθαύμαστον διαγωγὴν, τὴν ἐ-
ποίαν ἐδειξάν εἰς τὴν περίστασιν τού-
την, ἐνεργήσαντος ἀπ' ἐνὸς μὲ πα-
τριωτισμὸν κατὰ τὰ συμφέροντα τοῦ
τόπου, καὶ διατηρήσαντες ἀπ' ἑτέρου
τὴν μεγαλητέραν ἡσυχίαν καὶ τάξιν.
Ἰδίως καὶ ὅσον ἀφορᾷ τὸν Στρατὸν,
τὸ Συμβούλιον κηρύττει, ὅτι τὸ μέ-
ρος, τὸ ὁποῖον ἐλάβεν εἰς τὸ ἐθνικὸν
τοῦτο κίνημα, ὑπηγορεύθη ἀπὸ τὴν
συναίσθησιν τῆς ἀνάγκης καὶ τῶν συμ-
φερόντων τοῦ ἔθνους, καὶ ἐπραξέε σύμ-
φωνα μὲ τὴν τιμὴν καὶ τὸ καθήκον
καὶ μὲ τὰ παρὰ τῶν Ἑθνικῶν Συνε-
λεύσεων προαποφασισθέντα, ἐνθυμη-
θεὶς, ὅτι ὁ στρατιώτης ἐλευθέρου ἔ-
θνους εἶναι πολίτης, πρὶν ἢ εἶναι στρα-
τιώτης.

Τὸ Συμβούλιον προσδοκᾷ τὴν αὐ-
τὴν διαγωγὴν καὶ τὴν αὐτὴν εὐτα-
ξίαν καὶ εἰς τὸ μέλλον, μετριοῦ πα-
γιωθῆ ἢ τύχη τῆς πατρίδος, καὶ ὅσον
ἀφορᾷ τὴν καθιέρωσιν τῶν θε-
σμοθεσιῶν τῆς. Ἐπ' αὐτῷ τούτῳ πα-
ραγγέλλει νὰ προσφέρῃ ὁ Στρατὸς ὅλος
τὸν ἐξῆς ὅρκον.

Ὁρκίζομαι πίστιν εἰς τὴν Πατρί-
δα καὶ τὸν συνταγματικὸν Θρόνον,

καὶ ἀπαραστάλευτον ἀποσείωσιν εἰς τοὺς
κατὰ τὰ σήμερον ἐγκριθησόμενα μέ-
τρα διὰ τῆς Ἐθνικῆς Συνελεύσεως κα-
θιερωθησομένων Θεσμῶν.

Ἐπὶ τέλους τὸ Συμβούλιον τῆς Ἐ-
πικρατείας κηρύττει τὴν 3 ἑβρίου ἡ-
μέραν ἐορτάσιμον εἰς τὸ ἔθνος ὡς πα-
ραγωγὸν λαμπροῦ μέλλοντος, καὶ κα-
τατάττει μετὰ τῶν λοιπῶν Ἐθνικῶν Ἐ-
ορτῶν.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 3 ἑβρίου, 1843.

Γ. ΚΟΥΝΤΟΥΡΙΩΤΗΣ

Π. ΜΑΥΡΟΜΙΧΑΛΗΣ

Π. ΝΟΤΑΡΑΣ

Γ. ΖΟΥΡΙΖ

Α. ΜΕΤΙΞΑΣ

Α. ΜΟΝΑΡΧΙΩΤΗΣ

Α. ΔΙΔΩΡΙΚΗΣ

Π. ΜΑΓΓΙΝΑΣ.

Γ. ΑΙΝΙΑΝ

Ν. ΖΑΧΑΡΙΤΖΑΣ

Ν. ΡΕΝΙΕΡΗΣ

Α. ΜΑΥΡΟΜΙΧΑΛΗΣ

Κ. ΚΑΡΑΤΖΑΣ

ΑΝΑΣΤ. ΛΟΝΔΟΣ

Π. ΣΟΥΤΣΟΣ

Α. ΠΑΙΚΟΣ

Ν. Γ. ΘΕΟΧΑΡΗΣ

Γ. ΠΡΑΙΩΤΗΣ

Δ. ΜΑΝΣΟΛΑΣ

Ρ. ΠΑΛΑΜΙΩΤΗΣ

ΑΝΔΡ. ΛΟΝΔΟΣ

Κ. ΖΩΓΡΑΦΟΣ

Γ. ΘΕΟΧΑΡΟΠΟΥΛΟΣ

Γ. ΣΠΑΝΙΩΤΑΚΗΣ.

Ν. ΣΠΑΥΒΕΡΓΙΟΣ. Ὁ Γ. Γραμ. Κ. ΠΡΙΒΕΛΕΓΓΙΟΣ.

Οὕτως ὁ Στρατὶς ἀπελύθη τοῦ πρώτου καὶ ἔδωκεν
εὐθὺς εἰς τὸν ὄραον πρὸς τῇ Πατρὶδι καὶ τὴν Συταγματι-
κῇ Θρόνῳ.

Μετὰ τῆς προχώρας τοῦ Συμβουλίου
τῆς Ἐπικρατείας εἰς τὸν σχηματισμὸν νέου Ὑπουργείου,
καὶ ἐξελέχθητο

• Τὸν μὲν Κύριον Α. Μεταξῆν Ὑπουργὸν ἐπὶ τῶν Ἐξω-
τερικῶν καὶ Πρωθυπουργὸν τοῦ Ὑπουργείου·

Τὸν Κύριον Αἰδρ. Αἰνδο. Ὑπουργὸν ἐπὶ τῶν Στρατιω-
τικῶν.

Τὸν Κύριον Ρ. Παλαμίδην Ὑπουργὸν ἐπὶ τῶν Ἐσωτε-
ρικῶν.

Τὸν Κύριον Κ. Κανάρην Ὑπουργὸν ἐπὶ τῶν Ναυτικῶν.

Τὸν Κύριον Δ. Μανδύλιν Ὑπουργὸν ἐπὶ τῶν Οἰκονο-
μικῶν.

Τὸν Κύριον Α. Μελέην Ὑπουργὸν ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης.

• Τὸν δὲ Κύριον Μ. Σχινῆν Ὑπουργὸν ἐπὶ τῶν Ἑκκλη-
σιαστικῶν καὶ τῆς Δημοτοῦς Ἐκπαιδεύσεως.

Τὸ Συμβούλιον ἀκολούθῃ ἐργαζόμενον ὥς ἔτι 6 π.
μ. τῆς 3 ἑσπέρου.

Ἡ διατηρούμενη εὐταξία, ἡ ἐπικρατῶν ἐθνικισμοὺς
ὀλοῦν τῶν πολιτῶν καὶ ὅλου τοῦ Στρατοῦ ὑπάρχουσιν
κινώτερον πνεῦμα ἐκείνου.

Ζήτω ἡ Πατρίς! Ζήτω καὶ τιμὴ εἰς τὸν εὐχισθητόν
καὶ πατριώτην Ἑλλήνα Λεόν, εἰς τὸν ἀτρόμητον καὶ πι-
στοτάτην πρὸς τὴν Πατρίδα Στρατιόν!

Διὰ τοῦ ἐνὸς τῆς Ἑλληνικῆς Ἐκκλησίας,
ΤΙΜΗ ΤΗΣ ΣΥΝΑΓΟΜΗΣ.

Εἴσοδος Δραχ. 48.
Εξαρμυρία Δραχ. 24.
Τριμηνιαία Δραχ. 16.

ΑΙΩΝ

Διὰ τοῦ ἐνὸς τῆς Ἑκκλησίας
Εἴσοδος Δραχ. 24.
Εξαρμυρία Δραχ. 12.
Τριμηνιαία Δραχ. 8.
Εκδόματα τῶν Τετάρτων καὶ Κυριακῶν

ΤΡΙΤΗ, 9 ΝΟΕΜΒΡΙΟΥ 1843.

Ἐνταῖς τῆς Ἐθνικῆς Συνελεύσεως.

Πρώτη Συνεδρίασις τῆς 8 ὁβρίου.

Ἄς δὲξάτωμεν ὅλοι τὸν Ἰψίστον Θεόν! Αἱ εὐχαὶ τοῦ ἔθνους ἐξεπληρώθησαν· τὸ μέγα εἶργον τῆς 3 ἑβδόμης γε-
ρευοῦται ἤδη διὰ τῆς εὐτυχιστέρας καὶ λαμπροτέρας ἐ-
πιτυχίας. Ἡ ἔθνικὴ μας Συνέλευσις ἤρχισε τὰς ἐργασίας
τῆς γῆς (8 τοῦ τρέχοντος). Μὲ πάλλους καὶ καρδίαν, μὲ
ἀνέκφραστον τῆς ψυχῆς μας εὐχαρίστησιν εἰδοποιούμεν
τὴν χορμόσυνον ταύτην εἰδῆσιν εἰς τοὺς συμπολίτας,
καταχωροῦντες τὴν ἐκθίσιν τῶν διατρεξάντων κατὰ τὴν
ἐκδοξὸν ταύτην ἡμέραν τῆς ἔθνικῆς παλιγγενεσίας.

Ἐκθεσίς.

Ἰλλοι στρατιωτικῆς μουσικῆς παινιζούσης κατὰ τὴν
ἐσπερινὴν ὑποχώρησιν ἀντήγγειλον τὴν λαμπρὰν ἡμέραν
τῆς 8 ὁβρίου. Τὴν πρωΐαν ὁ κρότος τῶν πυροβόλων ἀ-
νῆγειρεν ὅλους τοὺς κατοίκους τῆς πρωτεύουσας, οἵτινες
σωφροδὸν διευθύνοντο πρὸς τὸ κατάστημα τῶν Συνεδριά-
σεων ὡς εἰς ἔθνικὴν ἑορτήν. Τὴν 9 ὥραν π. μ. οἱ Ἰλλη-
ρεξούσιοι τοῦ ἔθνους συνῆλθον εἰς τὸν ναὸν τῆς Ἀγίας
Εἰρήνης, ὅπου μετὰ τὴν θείαν λειτουργίαν ὁ Καθηγητὴς
τῆς Φιλοσοφίας Κ. Ν. Βάμβας ἐξεφώνησε λόγον ἀρμόδι-
ον. Περαιτωθείσης τῆς Ἐκκλησιαστικῆς τελετῆς, οἱ Κ.Κ.
Πληρεξούσιοι μετέβησαν περὶ τὴν 10 ὥραν εἰς τὸ κατὰ-
στήμα τῶν Συνεδριάσεων, ὅπου οἱ μὲν παρὰ τῆς Ἐξετα-
στικῆς Ἐπιτροπῆς λαβόντες εἰσλητήρια ἐκάθησαν εἰς τὸ
δεξιὸν μέρος, οἱ δὲ μὴ εἰσλήτι ἀναγνωρισθέντες παρὰ τῆς
Ἐξεταστικῆς Ἐπιτροπῆς εἰς τὸ ἀριστερὸν. Ὅλοι οἱ ὕπουρ-
γοι ἦσαν παρόντες ἀπ' ἀρχῆς εἰς τὴν αἴθουσαν τῶν Συν-
εδριάσεων. Ἡ συνεδρίασις διὰ τοῦ Κ. Α. Μαυροκορδάτου
παρεκάλισε τὸν Κ. Πιπυτσον Νοταρᾶν ὡς τὸν πρὸςβύ-

τερον νά λάβῃ τὴν θέσιν τοῦ Προέδρου, καὶ ἡρώτησε ποῖ-
ος εἶναι ὁ νεώτερος τῶν Πληρεξουσίων. Ἢ συνέλευσις ὑπέ-
δειξεν ὡς νεωτέρους δύνω τοὺς ΚΚ. Σ. Νάκον καὶ Σ.
Κοπανίτσαν· διαφιλονεικουμένης τῆς ἡλικίας ἀμφωτέ-
ρων, παρεδέχθη ἐπὶ τῇ προτάσει τοῦ Κ. Κωλέτιου ἡ
διὰ λαχνοῦ προτίμησις τοῦ ἐ.δ., καὶ τοιοῦτον ὁ λαχὸς
ἀνέδειξε τὸν Κ. Σπ. Κοπανίτσαν. Μετὰ τὴν ὀριστικὴν
ἀποπεράτωσιν τοῦ διορισμοῦ τοῦ προσωρινοῦ Προέδρου
καὶ τοῦ Γραμματέως κατὰ τὸ Πρόγραμμα τῆς 7 Ὑβρί-
ου, ἐζητήθησαν παρ' αὐτοῦ διὰ τοῦ Κ. Μαυροκορδάτου
τὰ παρὰ τῆς Ἐπιτροπῆς χορηγηθέντα εἰσηγήρια εἰς τοὺς
ἀδιαφιλονεικῆτους Πληρεξουσίους, διὰ νὰ γίνῃ ὁ κατά-
λογος αὐτῶν, καὶ νὰ ἐτοιμασθῶσι τὰ περὶ ὁρκοδοσίας. Ἢ
ἐργασία αὕτη διήρκεσε μέχρι τῆς 11 1]2 ὥρας. Τότε
ἀναστὰς ὁ Ἀρχιεπὶς Ἀττικῆς Κ. Νεόφυτος μετὰ τοῦ λοι-
ποῦ Κλήρου, τοῦ πρὸ ὀλίγον εἰσελθόντος εἰς τὴν αἴθου-
σαν, ἔψαλε τὸν ἀνέκοντα Ἀγιασμόν, καὶ εὐλόγησε πάν-
τας, ἐπικαλεσθεὶς ὑπὲρ αὐτῶν τὴν θείαν ἀντίληψιν.

Μετὰ τὸ τέλος τοῦ Ἀγιασμοῦ ὁ Κ. Μαυροκορδάτος
λαβὼν τὸν λόγον ἐν ὀνόματι τοῦ Προέδρου, εἶπεν εἰς
τοὺς ΚΚ. Πληρεξουσίους· « Κύριοι! πρὴν κείναι ἡμεῖς νὰ
« κάμωμεν τὸν ἀπαιτούμενον ὅρκον, πρὶν ἀρχίσωμεν τὰς
« ἐργασίας μας· ὡς ὁμοῦ δὴ καὶ νὰ σῶς πυρραυρήσω, ὅτι
« ὁ ὅρκος οὗτος δὲν δύναται νὰ ἔχῃ συνεπίρας. οὔτε προ-
« δικάζει τοὺς ὅσοι εἰσηγήθησαν παρὰ τῆς ἐξεταστικῆς
« τῶν ἐγγράφων Ἐπιτροπῆς, ἐὰν, γενομένων ἐκστάσεων,
« πρέπει νὰ συζητηθῇ ἀκυλούτως ἡ νομιμότης τινων (καὶ
« τοιοῦτοι ἐννοοῦντο οἱ παρὰ πληρεξουσίου ἐκ τῶν Προί-
« κων Μακεδόνων καὶ Ἰππειωτῶν). » Γενομένης δεκτικῆς
τῆς προτάσεως ταύτης, οἱ εἰς τὸ δεξιὸν καθήμενοι ἀδια-
φιλονεικῆτοι Πληρεξούσιοι ἐνέστησαν ὁμοῦ καὶ ὑψώσαν-
τες τὴν δεξιάν ἐπανελάμβανον τὸν ἀκόλουθον ὅρκον, ἀ-
ναγινωσκόμενον παρὰ τοῦ Κ. Μαυροκορδάτου· « Ὁρκίζο-
« μαι ἐν ὀνόματι τῆς Ἁγίας Τριάδος νὰ ἐκπληρώσω τὰ
« ἐκ τῆς Πληρεξουσίου ἔργα πιστῶς πρὸς τὴν Πατρίδα
« καὶ τὸν Συνταγματικὸν Βασιλέα τῆς Ἑλλάδος Ὁμίονα·
« νὰ μὴ προβάλλω ἡμῖν νὰ ψεφίσω τίς ἀντικείμενον εἰς
« τὴν πεποθήσει μου, ἀλλὰ νὰ συντελέσω εἰς τὴν σύντα-
« ξιν τῶν θεμελιωδῶν θεσμῶν, δι' ὧν θελοῦσιν ἐξασφαλι-
« σθῇ τὰ δικαιώματα τοῦ ἔθνους μου καὶ τῆς Συνταγμα-
« τικῆς Διαρχίας. »

Μετὰ τὴν ὁρκωδυσίαν ὁ Κ. Κωλέτις ἐξήγαγεν ἀπὸ
τὴν κάλπην τὰ ὀνόματα τῶν δέκα Πληρεξουσίων, οἵτινες
μετὰ τοῦ Προέδρου καὶ τοῦ Γραμματέως ἔπρεπε νὰ σχη-
ματίσωσι τὴν δικαμελῆ Ἐπιτροπὴν μέλλουσαν νὰ ὑποδε-
χθῇ τὴν Α. Μ. Ἐπαρχον δι' οἱ ἀκόλουθοι Ν. Λογοθέτης, Δ.

Δικουδούρης, Σουλινάρης, Σ. Τριανταφύλλης, Σ. Μήλιος, Κούρας Μάκος, Δ. Κυριακός, Γ. Βεβιτιδής, Μ. Σολομής και Κ. Μεγαπάνου. Ακολούθως συνταχθέντων τῶν πρακτικῶν ἤρχησαν νὰ υπογράφωνται παρὰ τῶν λαθόντων τὸν ὄρκον Πληριξυσίων.

Μετὰ τὴν ἀποπεράτωσιν τῶν πρακτικῶν τῆς ὁμοδοσίας εἰσῆχθησαν εἰς τὴν Αἴθουσαν οἱ Κ.Κ. Πρέσβεις τῶν διαφόρων Δυνάμεων. Οἱ τῆς Ἀγγλίας, Γαλλίας καὶ Αὐστρίας ἦσαν συνωδευμένοι ἀπὸ ὅλους τοὺς ὑπαλλήλους των καὶ ἀπὸ πλῆθος ἀξιωματικῶν τῶν ἐν τῷ Πειραιεὶ ἐλλιμενισμένων πολεμικῶν πλοίων· οἱ λοιποὶ Πρέσβεις, ἤτοι ὁ τῆς Πρωσίας, Τουρκίας, Βαβυλίας, Ἰσπανίας, Βελγίου καὶ Σουηδίας ἦσαν συνωδευμένοι ἀπὸ τοὺς Γραμματεῖς καὶ Ἡροξένους των. Μόλις ὁ Πρόεδρος τοῦ Ἰπουργικοῦ Συμβουλίου Κ. Α. Μεταξᾶς εἶχε τοποθετηθεὶ ἀρμοδίως τοὺς Κ. Πρέσβεις εἰς τὰς προσδιορισμένους ἑδρας των, καὶ ἡμέσως ἤκούσθησαν κινουόμοι. Ἡ ἑπιτροπὴ τῆς Συνελεύσεως καὶ τὸ Ἰπουργικὸν Συμβούλιον ἐξῆλθεν εἰς προὔπαντησιν καὶ μετ' ὀλίγας στιγμὰς ἐφάνη ἡ Α. Μ. ἡ Βασίλισσα εἰς τὸ ἐπίτηδες προτοιμασμένον Θωρεῖον, συνωδευμένη ἀπὸ τὰς Κυρίας Μαυρομιχάλη καὶ Μοναρχίδη καὶ τὰς Κυρίας τῆς Αὐλῆς. Μετ' ὀλίγον ἤκούσθησαν παιᾶνες στρατιωτικῆς μουσικῆς, καὶ ὁ Κλητὴρ ἀνήγγειλε μεγαλεφώνως, ὁ Βασιλεὺς!! ὅλοι οἱ περιεστώτες ἀνέστησαν ὀρθοί, καὶ ἔμεινον ἀσκεπεῖς· ἡ δὲ Α. Μ. διελθοῦσα ἐν τῷ μέσῳ τῶν ζητωκραυγῶν ἀνέβη ἐπὶ τοῦ Θρόνου, καὶ χαιρετήσας ἀσκεπεῖς τοὺς Κ. Πληριξυσίους, τοὺς Συμβούλους τῆς ἑκικρατείας καὶ τοὺς λοιποὺς περιεστώτας, ἐκάθησε καὶ σκεπασθεὶς προσεκάλεσε τοὺς Ἀντιπροσώπους νὰ καθίσωσιν. Μετὰ τοῦτο ἀνέγνωτε τὸν ἀκόλουθον λόγον.

Λ Ο Γ Ο Σ
Ἐκφωνηθεῖς
ὑΠὸ Τῆς Α. Μ. ΤΟῦ ΒΑΣΙΛΕΩΣ
Εἰς τὴν ἑΝΑΡΞΙΝ ΤΗΣ ΕΘΝΟΣΥΝΕΛΕΥΣΕΩΣ
Τὴν 8 Νοεμβρίου 1843.

ΚΥΡΙΟΙ ΠΛΗΡΕΞΟΥΣΙΟΙ ΤΟΥ ΕΘΝΟΥΣ!

Ἐμφανίζομαι εἰς τὸ μέγαν ὕμῶν μετὴν εὐφρόσυγον πεποιθήσιν, ὅτι ἡ Συνέλευσις αὕτη θέλει εἶσθαι ἀγαθὸς

πρόξενος εἰς τὴν φιλοτάτην ἡμῶν Ἑλλάδα.

Ἐξ αὐτῆς τῆς καθιερύσεως τῆς Βασιλείας διάφοροι ἐλεύθεροι θεσμοὶ ἐτέθησαν, σκοπὸν ἔχοντες νὰ προσπαρ-σχευάσωσι τὴν εἰσαγωγὴν τοῦ τελειωτικοῦ Συντάγματος. Ἐλευθέρα δημοτικὴ θεσμοθεσία, ἐπαρχιακὰ συμβούλια, ἑρκωτὰ δικαστήρια, ὑπῆρξαν πρόδρομοι τοῦ ἀντιπροσωπικοῦ πολιτεύματος τῆς Ἑλλάδος.

Ἡδὲ πρόκειται νὰ ἐπιθέσωμεν εἰς τὸ οἰκοδόμημα τοῦτο τὴν κορωνίδα διὰ τῆς εἰσαγωγῆς καὶ καθιερώσεως τοῦ Συντάγματος.

ὑπὸ τὴν προστασίαν τοῦ Ὑψίστου ὁς ἐνώσωμεν ἡδὲ τὰς προσπάθειάς μας διὰ τὴν σύστασιν θεμελιώδους νόμου ἀρμόζοντος εἰς τὰς ἀληθεῖς γρεῖας καὶ περιστάσεις τοῦ Κράτους καὶ ἐπιτηδεῖου νὰ προάγῃ καὶ ἀσφαλίσῃ τὰ δίκαια συμφέροντα ἐκάστου.

Ναί! Ἄς βασιλεύῃ ἐν ἰσχύϊ ἡ σοφία καὶ δικαιοσύνη, καὶ ἃς περιζώσῃ ὅλους ἡμᾶς ὁ κοινὸς δεσμὸς τῆς ἀγάπης.

Σχεδιάζοντες τὸ Σύνταγμα τῆς κοινῆς Ἡμῶν Πατρίδος ὁς μὴ φειδῶ-

λευθῶμεν περὶ τὰς πρὸς ἀλλήλους πα-
ραχωρήσεις, ἀλλ' ὡς ἐμψυχώση καὶ
ἐδηγήσῃ Ἡμᾶς εἰς τὸ ἔργον τοῦτο
μόνη ἢ κοινὴ ἐπιθυμία τοῦ νᾶ προα-
γάγωμεν καὶ στερεώσωμεν τὴν εὐτυ-
χίαν τοῦ Κράτους.

Γνωρίζετε, Κύριοι, τὴν πρὸς τὸ
ἔθνος ἀγάπην Μου, τὴν ὁποῖαν εἰς
κόμην περιέσταν ὁ ἀπηρνήθηται.
Αὕτη μὲ κόμνει νᾶ μὴν ἐπιθυμῶ μή-
τε μεγαλητέρα καὶ μήτε μικρότερα ἐ-
ξουσίαν παρ' ἐκείνην, ἥτις εἶναι ἀ-
ναγκασία πρὸς τὴν ἀσφάλειαν καὶ
εὐτημερίαν τῆς Ἑλλάδος.

Ἄς συνομολογήσωμεν πρὸς ἀλλή-
λους συνθήκην, τῆς ὁποίας ἡ σκοπι-
μότης νᾶ φέρῃ τὰ ἐγγύα τῆς δια-
μονῆς αὐτῆς καὶ διαρκείας.

Ὅλος ὁ πολιτισμένος κόσμος ἁπενί-
ζει εἰς Ἡμᾶς τοὺς ἐρθελεμούς του, καὶ
ὁ ἱστορία θέλει κρίναι τὸ ἔργον Μας
ἐκ τῶν ἀποτελεσμάτων αὐτοῦ.

Πεποιθὼς εἰς τὸν ἔμμενον πατριω-
τισμὸν σας ἀνοίγω τὴν παροῦσαν Συ-
νέλευσιν.

Ἡ εὐδοκία τοῦ Θεοῦ εἶθε νᾶ δια-
δείξῃ αὐτὴν σωτήριον καὶ ὠφέλιμον
εἰς τὴν Ἑλλάδα. Τῆς Ἑλλάδος ἡ εὐτη-

μερία είναι ή εὐχὴ μου, είναι ή θέ-
ξα μου.

Μετά τὸ τέλος τοῦ λόγου αὐτοῦ οἱ ΑΑ. ΜΜ. ἀ-
νεχώρησαν μὲ τὴν αὐτὴν παράταξιν ἐν τῷ μέσῳ τῶν
παμπληθῶν χειροαρεσιῶν καὶ τῶν ζωηροῦν ζιτω-
κραυγῶν τῶν Πληρεξουσίων τοῦ ἔθνους, τῶν Ἀντιπροσώ-
πων τῶν Δυναμίων καὶ τοῦ ἀπείρου ἐκροατηρίου, προπο-
ρευομένης τῆς Ἐπιτροπῆς τῆς Συνελύσεως καὶ τοῦ Ἰπουργι-
κοῦ Συμβουλίου.

Μετά τὴν ἀποχώρησιν τῆς Α. Μ. ὁ Κ. Μαυροκορδά-
τος ἐπρότεινε νὰ ἀναβληθῶσιν οἱ Συνεδριάσεις τῆς Συνε-
λεύσεως μέχρι τῆς προσεχῆς Πέμπτης, διὰ νὰ δοιῇ ἡ
ἐπὶ τῶν ἐγγράφων τῶν Πληρεξουσίων Βῆταστικὴ Ἐπι-
τροπὴ νὰ ἀποπερατώσῃ τὸ ἔργον. Ἡ πρότασις αὕτη ἔγι-
νε δεκτὴ· ἀλλὰ, παρατηρήσαντος τοῦ Κ. Ν. Μαυρομαμά-
του, ὅτι ἡ Ἐπιτροπὴ ἔχει νὰ ἐξιτάσῃ δυσεύρους ὑποθέ-
σεις καὶ δὲν δύναται νὰ ἀποπερατώσῃ τόσον ταχέως τὸ
ἔργον της, ἀποφασίσθη νὰ ἀναβληθῶσιν οἱ Συνεδριάσεις
τῆς Συνελύσεως μέχρι τοῦ προσεχῆς Σαββάτου, 13 τοῦ
τρέχοντος.

Ἀκολούθως ὁ Κύριος Α. Μαυροκορδάτος ἐπρότεινε νὰ
οχηματισθῇ πενταμελὲς Ἐπιτροπὴ, ἥτις θέλει συντάξῃ
σχέδιον ἀπαντήσεως πρὸς τὴν Α. Μ. καὶ ἐγρωμοδότησε
νὰ ἀνατεθῇ εἰς τὸν Πρόεδρον ἡ Ἐπιτροπὴ τῶν μελῶν. Ταυ-
τοχρόνως ὁ Κύριος Α. Λόντες, Πληρεξούσιος τῶν Πα-
τρῶν, ἐπρότεινε νὰ διορισθῇ καὶ ἄλλη πενταμελὲς Ἐπι-
τροπὴ πρὸς σύ-ταξιν τοῦ ἑσωτερικοῦ κανονισμοῦ τῆς Συ-
νελύσεως. Ἰερωμίης δὲ γνωμοδοτήσας νὰ ἀνατεθῇ ἐ-
πίσης εἰς τὸν Πρόεδρον ἡ ἐκλογὴ τῶν μελῶν καὶ αὐτῆς
τῆς Ἐπιτροπῆς, ὁ Συνταγματάρχης Κ. Σ. Μήλιος ἐναντι-
ώθη παρατηρήσας εὐστοχῶς, ὅτι ὁ διορισμὸς τῶν μελῶν
ὁποιαδήποτε Ἐπιτροπῆς δὲ ἀνέκει εἰς τὸν Πρόεδρον,
ἀλλ' εἰς τὴν ἐλομέλειαν τῆς Συνελύσεως. Συζητήσας δὲ
γενομένης μεταξὺ αὐτοῦ καὶ τοῦ Κυρίου Ν. Πονηροπού-
λου γνωμοδοτοῦντος, ὅτι τὸ αὐτὸ εἶναι ἀδιάφορον εἰς τὴν
παρουσαν περίστασιν ὡς ἐκουσιῶδες, ἔλαβε τὸν λόγον ὁ
ἐπὶ τῶν ἑσωτερικῶν Γραμματεὺς Κύριος Ρήγας Παλαμι-
δης καὶ ὑπεστήριξε τὴν γνώμην τοῦ Κ. Σ. Μελίου, τὴν
ὁποίαν τέλος ἐδέχθη καὶ ἡ Συνέλευσις. Τοιοῦτοτρόπως
ἀπεφασίσθη νὰ συ.ε.θῶσιν οἱ λαβόντες εἰσπήγρια Πληρε-
ξούσιοι αὐριον (Τρίτην) περὶ τῆς 10 ὥραν, διὰ νὰ ἐκλέ-
ξωσι τὰ μέλη τῶν δύο Ἐπιτροπῶν. Ὁ Κ. Μαυροκορδά-
τος παρατήρησε καὶ κατεχώρισεν εἰς τὰ πρακτικά, ὅτι ἡ
αὐρινὴ συνεδρίασις θέλει ἔχει ἀπλῶς ἀντικείμενα τὴν
ἐκλογὴν τῶν μελῶν τῶν δύο Ἐπιτροπῶν. Ἀκολούθως ὁ
Πρόεδρος διέλυσε τὴν Συνεδρίασιν.

Διὰ τῶν ἐντὸς τῆς Ἑλληνικῆς Ἐκκλησίας.
ΤΙΜΗ ΤΗΣ ΣΥΝΔΡΟΜΗΣ.

Εἰσὶν Δραχ. 48.
Εξουθενία Δραχ. 34.
Τριμηνία Δραχ. 18.

ΑΙΩΝ

Διὰ τῶν ἐντὸς τῆς Ἑκκλησίας

Ἑκκοία Δραχ. 34.
Ἐξουθενία Δραχ. 37.
Τριμηνία Δραχ. 18.

Ἡ διότις ἐκτὸς τῆς Ἑκκλησίας

ΣΑΒΒΑΤΟΝ 13 ΝΟΕΜΒΡΙΟΥ 1843.

ΠΕΡΙΛΗΨΙΣ.

Ἐθνικῆς Συνελεύσεως Συνεδρίασις Β. — ΔΙΑΦΟΡΑ. Πραγμά-
σις τοῦ Συνταγματάρχου Δ. Καλλέργη — Αναβολὴ τῆς 3 Συνεδριά-
σεως — Φατοιατταὶ καὶ κόμματα — Αναχώρησις Κατταχῆ — Περὶ
τοῦ Κ. Σαϊντ-Σιμόν — Δημίσιος θίσεις — Ἡ Αθηνὰ καὶ οἱ ἀντιπρὸς-
μενοι παραλογισμοὶ — Γράμμα ἐκ Μονάχου πρὸς τὸν Κ. Καλλέργη-
ν — Διὰ τῆς Εὐκλειδῆος Αὐγούστης συκοφαντεῖται — Περὶ τοῦ
Κ. Θ. Σίνου συκοφαντούμενον — Τὸ ὑπουργεῖον καὶ ἡ ἀλάνητος
Νικιτῆ Επιτροπὴ — Συνεισφορά ὑπὲρ τῆς Φιλικῆς Ἐταιρίας — Λογδι-
νον, δοξολογία καὶ συμπόσιον ὑπὲρ τῆς 3 76οῦ — Ι. Π. Κοκκώ-
νης ἀπολογούμενος — Σ. Μότσερ — Δημοτ. Συμβούλιον Τίκου — Οἱ
Λιούκρου — Αγγιλία — Χ. Χρηστοδουλοπούλου εἰδοποιεῖται — Περὶ
τῆς πτωχ. τοῦ Α. Γράφ.

ἘΘΝΙΚὴ ΣΥΝΕΛΕΥΣΙΣ.

Συνεδρίασις Β. 9 96οῦ, 1843.

Συμφώνως μὲ τὴν γθοισινην ἀπόφασιν οἱ Κύριοι Πλη-
ρεξούσιοι συνήλθον σήμερον ἀπὸ τῆς 10 ὥρας εἰς τὸ κα-
τάστημα τῶν Συνεδριάσεων. Ὁ προσηρηνὺς Γραμματεὺς τῆς
Συνελεύσεως ἀνέγνωσε κατὰ πρῶτον τὸν δογματικὸν κα-
τάλογον τῶν λαβόντων παρὰ τῆς Ἐπιτροπῆς εἰσηγήσια
Πληρεξουσίων, οἵτινες ἦσαν ἅπαντες παρόντες ἐκτὸς τριῶν.
Ἀπὸ τοῦ Κ. Ὑπουργοῦ ἦσαν ἀπόντες ὁ Κ. Μισακῆς διὰ
ἀσθένειαν, καὶ ὁ Κ. Δρόσος Μαντάλας ἕνεκα ὑπηρεσίας.
Ἀρχεῖται ἡ Συνεδρίασις.

Ὁ Κ. Ἀντώνιος Γεωργαντάς προτείνει νὰ διορισθῇ
πρῶτον ἡ Ἐπιτροπὴ τοῦ κανονισμοῦ τῆς ἐσωτερικῆς τά-
ξεως τῆς Συνελεύσεως, καὶ, ἀρ' οὗ οὕτω συντάξῃ τὸν, περὶ
οὗ ὁ λόγος, κανονισμὸν καὶ ἐγκρίνῃ αὐτὸν ἡ Συνέλευ-
σις, τότε νὰ προχωρήσῃ εἰς περαιτέρω ἐργασίας.

Ὁ Κ. Α. Χ. Λόντος δὲν νομίζει, ὅτι δύναται νὰ διο-
ρίσῃ Ἐπιτροπὴν ἡ Συνέλευσις, διότι τοιοῦτο γόπως κάμνει
πράξεις, ἐν ᾧ οἱ ἀντιπρὸςμενοι παρὰ τῆς Ἐπιτροπῆς
Πληρεξούσιοι πρέπει νὰ θεωρήσωσιν ἀμειβόμενος τὰ πληρε-
ξούσια ἑγγραφά των, ἐν ᾧ τινες τῶν λαβόντων εἰσηγή-
ρια Πληρεξουσίων δὲν εἶναι ἀνεκκλητίως ἀδιαφιλοκίητοι,
καὶ ἀποβαίνει οὕτως, ὥστε νὰ μὴ δύνανται νὰ σχηματί-
σωσι τὸν ἀπαιτούμενον πρὸς συμπλήρωσιν τῆς Συνελεύ-
σεως ὁρίθμῳ· προτείνει ἐπομένως νὰ ἀναβληθῶσιν αἱ συ-

νεδοιχάσεις, μέχρις ότου άποπειρατώγη ή Επιτροπή τās έργασίας της.

Ενταύθα νομίζομεν χρίος μας να παρατηρήσωμεν εις τόν Κ. Α. Χ. Λόντον, ότι κατά πρότασιν του ίδιου είχε άποφασισθή την προτεραιάν ή σύστασις της Επιτροπής του κανονισμού. Χρειωτούμεν ταυτοχρόνως να παρατηρήσωμεν και εις αυτόν και εις όλους τους λοιπούς Πληρεξούτους, ότοι έγγραφοδότησαν υπέρ της ανάκλησης της συστάσεως της Δευτέρας Επιτροπής, ήτις έμελλε να συντάξη τó σχέδιον της άπαντήσεως προς την Α. Μ. ότι ή σύστασις των δύο Επιτροπών είχε άποφασισθή την προτεραιάν πεμψηρεί, ή δε σημερινή απόφασις άνέτρεπε τά χθεσινά πρακτικά, περίστασις, ήτις επαναλημθανομένη δύναται όχι μόνον να επιφέρη μεγάλην βραδύτητα εις τās έργασίας, αλλά και να υβριστερώτη πάσαν πρᾶξιν της Συνελεύσεως. Ελπίζομεν, ότι οι Κ. Πληρεξούτοι θέλουσιν επιστήσει μεγάλην προσοχήν εις την περίστασιν ταύτην.

Ο Κ. Π. Ρόδιος δέν συμφωνεί με την γνώμην του Κ. Α. Χ. Λόντου, ουτε νομίζει αυτήν ορθήν. Διότι πρώτον τó περί Επιτροπών ζήτημα άπερκαίθη ήδη, και δεύτερον, διότι, εάν θεωρηώσιν ως μη νόμιμοι οι σημεριναί πράξεις της Συνελεύσεως ως έκ της εισηγωγής τινων Πληρεξουσίων, μη άνεκλητήτως άδιαφιλονεικητών, τότε ουτε ή σύστασις της Εξεταστικής των έγγραφων Επιτροπής δέν δύναται να θεωρηθῇ νόμιμος ως γενομένη από φιλονεικουμένου; και άδιαφιλονεικήτους Πληρεξούτους, και επομένως είναι αδύνατον να υπάρξη Συνέλευσις. Προτείνει να προχωρήτη ή Συνέλευσις εις την έκλογήν των Επιτροπών.

Ο επί των Εσωτερικών Γραμματεύς Κ. Ρ. Παλαμίδης δέν ποριδύχεται διόλου την πρότασιν του Κ. Α. Χ. Λόντου ως προς την μη νομιμότητα των πράξεων της Συνελεύσεως· νομίζει όμως, ότι ο διορισμός Επιτροπής επιφορτισμένης να συντάξη τó σχέδιον της άπαντήσεως προς τόν Πασιλέν είναι πρόωρος. Η άπάντησις ούτη, ειπεν, εί-αι τó σπουδαιότερον κατ' έμέ ζήτημα, διότι είναι ή εξέχουσις των αίσθημάτων του Λαού προς τόν Πασιλέν, και ή έφορσις των ιδεών της Συνελεύσεως· διὰ τούτο νομίζω, ότι πρέπει να λάβωσι μέρος εις την σύστασιν της Επιτροπής αυτής όλοι οι Πληρεξούτοι· προβάλλω επομένως ο μόν διορισμός της Επιτροπής ταύτης να αναβληθῇ, μέχρις ότου άποπειρατωώσιν έντελώς οι περί εξέλεξεως των Πληρεξουσίων έγγραφων έργασίαι, να διορισθῇ δε άμέτως ή Επιτροπή του κανονισμού, διὰ να δυνάμειθα να προβαίνωμεν τακτικώτερα εις τās έργασίας μας.

Ο επί των Στρατιωτικών Γραμματεύς Κ. Α. Λόντος.

Χθες έγινε αποφάσεις περί του διορισμού των Επιτροπών. Ήν τοσούτω την μέν Επιτροπήν του κανονισμού συνάμεθα να διορίσωμεν αμέσως, την δὲ ἄλλην να αναβάλωμεν, ἕως οἷου ἡ βουλευτικὴ Ἐπιτροπὴ τελειώσῃ τὰς ἐργασίας της.

Ὁ Κ. Π. Πρόεδρος ἐπιμένει εἰς τὸν διορισμὸν τῶν δύο Ἐπιτροπῶν.

Ὁ Κ. Ι. Κωλέττης. Στοχάζομαι, ὅτι αἱ διασκεψίσεις καὶ ἀποφάσεις τῆς Συνελεύσεως πρέπει νὰ γίνωνται μετὰ τάξιν, καὶ εἰς τοῦτο κανεῖς, νομίζω, δὲν ἐναντιοῦται. Ὁ Κτ. Πρόεδρος εἶπε πρὸς ὅλγον, ὅτι, ἐπειδὴ ἡ γνώμη μου ἀντικρούσθῃ, πρέπει νὰ ἀνταπαντήσω πάλιν ἐγώ. Τὰ τοιαῦτα θέλουσιν ἐπιφέρει ταραχὰς καὶ ἀταξίας· διὰ τοῦτο πρέπει πρῶτον νὰ γίνῃ ὁ κανονισμός. Ἐπομένως εἶναι ἀνάγκη νὰ διορισθῇ ἡ Ἐπιτροπὴ τοῦ κανονισμοῦ, νὰ ἐγκριθῇ αὐτός, καὶ τότε ἔχοντες εἰς χεῖράς τιν οἱ Πληρεξούσιοι τὸν κανονισμόν θέλουσι προχωρεῖ μετὰ τάξιν εἰς τὰς συζητήσεις. Προβάλλω δὲ νὰ ἀναβληθῇ ἡ Ἐπιτροπὴ τῆς ἀπαντήσεως πρὸς τὴν Α. Μ. μέχρι τῆς ἐγκρίσεως τοῦ κανονισμοῦ.

Ὁ Κύριος Ἄναγ. Ληδωρίκης προβάλλει νὰ γίνῃ πρῶτον ὁ κανονισμός, διότι καὶ εἰς τὰς προλαβούσας Συνελεύσεις ἐγένετο τὸ ἴδιον.

Ὁ Κ. Ἄναγ. Λόντος εἶναι σύμφωνος εἰς τὸ νὰ διορισθῇ μόνον ἡ Ἐπιτροπὴ τοῦ κανονισμοῦ, νομίζει ὅμως, ὅτι ἡ ψευδογραφία εἶναι περιττή, ἀλλὰ πρέπει νὰ συμφωνήσωσιν ἀνεμεταξύ των οἱ Πληρεξούσιοι περὶ τῶν προσώπων πρὸς ἀποφυγὴν συγκρούσεων.

Ὁ Κ. Βα. Μελετόπουλος γνωμοδοτεῖ νὰ ἀναβληθῇ ὁ διορισμός τῶν Ἐπιτροπῶν μέχρι τῆς ἀποπερατώσεως τῶν ἐργασιῶν τῆς ἐξεταστικῆς Ἐπιτροπῆς, διότι ἄλλως πολλοὶ Πληρεξούσιοι ἀποκλείονται ἀπὸ τὰς συνεδριάσεις.

Ὁ Κ. Α. Μιναρχίδης. Ἐλέχθη, ὅτι ἡ ἐξεταστικὴ τῶν ἐγγράφων Ἐπιτροπὴ δὲν εἶναι νόμιμος· ἀλλ' ὅλοι ἀνεξαρτίως οἱ Πληρεξούσιοι συνελθόντες ἐκλεξάν τὴν Ἐπιτροπὴν, ἀπὸ αὐτῆν ἐλάβον τὰ εἰρητηρία των, καὶ ἐπομένως πραγματικῶς τὴν ἀεγνώρισαν ὡς νομιμοτάτην. Ἢ σύνταξις τοῦ κανονισμοῦ δὲν προσβάλλει τὰ δικαιώματα οὐδενός, διότι κανεὶς δὲν εἶναι ἐναντίος τῆς τάξεως.

Ὁ Κ. Ν. Παναρόπουλος. Δύω λόγους ἔχω νὰ προτείνω περὶ τῶν μέχρι τοῦδε λιγυθέντων. Ἢ πρῶτος τοῦ ὅτι ἡ συνέλευσις δὲν εἶναι τακτικὴ, μοι φαίνεται ἄτοπος, διότι, ἐν μεταβάλλωμεν καθ' ἑκάστην τὰς προλαβούσας πράξεις μας, δὲν θέλει τελειώσωμέν ποτε. Ὡς πρὸς τὴν σύστασιν δὲ τῶν δύο Ἐπιτροπῶν, τὸ ζήτημα τοῦτο ἀπεφασίσθη χθες ὁριστικῶς καὶ ἀπέχσιν εἰς τὰ πρακτικά· ἐ-

πομένως δὲν δυνάμεθα νὰ ἀναιρέσωμεν σήμερον, ὅ,τι γὰρ
ἀπερρίττειν.

Ὁ Κ. Χ. Λόντος: περὶ δέχεται νὰ συζητηθῇ μόνον ἡ
περὶ τοῦ κτηνισμού ἐπιτροπὴ ὑπὸ τὴν αἵρεσιν τοῦ νὰ
μὴ γίνῃ καμμία ἄλλη πρᾶξις, πρῶτον νὰ εἰσαχθῶσιν ὁ-
λοὶ οἱ Πληρεξούσιοι.

Ἡ πρότασις αὕτη ἐνεκρίθη παμπληθεῖς.

Ὁ Κ. Πέγας Πιλαμίδης: Ἀποφασισθέντος τοῦ ζήτη-
ματος, πρόκειται, Κύριοι! νὰ ἐκλέξωμεν τὰ μέλη τῆς
πενταμελοῦς ἐπιτροπῆς, ἥτις θέλει συντάξῃ τὸν ἐνωτε-
ρικὸν κτηνισμόν τῆς Συνελεύσεως: προτείνω ἡ ὑπερο-
ρῖα τῶν μελῶν τῆς ἐπιτροπῆς ταύτης νὰ γίνῃ μυστικὴ,
διότι αἱ περὶ προσώπων ὑπερορῖαι πρέπει νὰ γίνωνται
πάντοτε μυστικαί.

Διὰ τὰ διακεκομμένον συζήτησιν ἡ πρότασις αὕτη ἐνε-
κρίθη.

(i) Πρῶτος κηρύττει τὴν συζήτησιν ἀποπερριτωμένην.
Λέγεται ἡ ὑπερορῖα, τῆς ὁποίας ἀποτέλεσμα ὑπερ-
ξε τὸ ἀκόλουθον.

Α. Πιττάκης	ψήφους	73
Ἀναστάσιος Λόντος	•	52
Γρίκος Δραχὸς	•	49
N. Κωστάκης	•	42
Σπύρος Μήλιος	•	41
Α. Χ. Λόντος	•	30
Β.μ. Σπυρίδωνος	•	38
Σ. Τριανταφύλλης	•	25
N. Κορριτσάκης	•	22
Π. Χαλκιάπουλος	•	21

καὶ πολλοὶ ἄλλοι ὀλιγωτέρως τῶν 15 ψήφων. Ἐπομένως
ἀνεδέχθησαν μέλη τῆς ἐπιτροπῆς οἱ Κύριοι.

Α. Πιττάκης
Γρίκος Δραχὸς
Ἀναστ. Λόντος
Σπύρος Μήλιος καὶ
N. Κωστάκης.

Ἡ Συνεδρὶς διελύθη τὴν 2 1/2 ὥρην μ. μ.